

Uit een werk van Helmut Thielicke († 1986)*

Op welke manier
wijzen de wijnbouwers uit de parabel
de Heer af?
Of, om wat actueler te zijn,
hoe schepen wij eigenlijk de dienaren
en tenslotte de Zoon zelf af ?
Lang voordat wij ons bewust
met de religieuze vraag bezig hielden,
is Christus al door ons afgewezen
— eenvoudig doordat wij Hem verloochenen
in onze houding tegenover onze naaste
en wij hem, over wie Christus zich vol liefde ontfermt,
aan zijn lot overlaten.
Tegenover de ander
moeten wij niet beginnen het recht te laten gelden,
maar wij moeten hem met onze liefde vasthouden.

Dat kan men alleen,
als men tot vergeven bereid is.
En dat is alleen mogelijk,
als men ervaren heeft,
dat Jezus Christus ons immers ook
onze zonden vergeeft en ons nieuwe kansen biedt.
Dit vergeven is helemaal niet zo eenvoudig.
De vergeving
— dat is haar geheim —
is namelijk nooit een achteraan komen,
als de ander met zijn berouw voorop gegaan is ;
maar vergeving is altijd
het nemen van het initiatief.
Zij is initiatief of 't is geen vergeving.

De eigenaar van de wijngaard waagt het
om een nieuw begin te maken.
Evangelie, dit betekent,
dat God de wet van schuld en vergelding stukscheurt
en een nieuw begin met ons maakt.
Als wij alles wat God zo voor ons doet,
ook voor onze naaste doen,
dan strijkt een nieuwe, levenwekkende,
scheppende ademtocht door ons leven.

* Helmut Thielicke, Het geheim van het koninkrijk Wageningen, Zomer en Keunings, 2^e druk, 148-154
(bij Mt. 21, 33-46)